

La pressió del cotxe escombra

L'ajornament de la consulta pels Jocs és l'enèsim revolt d'una ruta olímpica catalana més accidentada que la dels seus rivals

Salt Lake City, Vancouver i Sapporo ja disposen del suport polític i ciutadà que exigeix el COI

La imatge del cotxes escombra que recull els participants que abandonen fa de bon aplicar a la cursa per ser la seu olímpica dels Jocs d'hivern del 2030. La negociació mateixa entre Catalunya, l'Aragó i el COE, el paper d'instrument polític que li ha imposat el govern de l'Estat, l'oposició interna a Catalunya i la voluntat de sotmetre la candidatura a consulta en el territori dibuixen un recorregut de Pirineus-Barcelona 2030 –o com s'hagi de dir– molt més tortuós que el dels rivals: Salt Lake City, Vancouver i Sapporo. Totes tres aspiren a ser seu olímpica d'hivern per segona vegada i totes porten un avantatge clar. Definitiu? No ho sembla, encara.

El COI aportarà 700 milions per a despeses operatives a la seu escollida, però a tot aspirant a seu olímpica li exigeix just el que el projecte dels Pirineus encara no ha lligat: el consens institucional i el suport popular, ara frenat per l'ajornament de la consulta. L'institucional l'ha esquerdat el president aragonès, Javier Lambán, que es nega a avalar políticament un projecte tècnic que els seus homes van validar. Encara més, vol un repartiment de competicions al 50% i escollint ell les proves. L'Aragó, que no ha fet altra cosa que afegir-se a un tren en marxa, el vol fer canviar de via sense haver pagat el bitllet. A Lausana, però, tot el que evoca Barcelona és tingut en alta estima –hi ha catalans amb un alt pes específic com Joan Antoni Samaranch, vicepresident, i Pere Miró, assessor del president.

Encara que el projecte olímpic pirinenc continuï pedalant, ha de presentar-se a la meta amb el control d'arribada obert. Afortunadament, el COI ha deixat enrere el mètode per escollir seus que consistia en una subhasta al megaprojecte més ric. Ara parla de sostenibilitat i fuig d'instal·lacions que no tinguin profit futur. Els terminis rígids s'han substituït per un "procés de diàleg" i si s'han designat dues seus de cop per als Jocs d'estiu (París 2024 i Los Angeles 2028), res impediria fer el mateix amb els d'hivern.

Però tot procés de diàleg ha de tenir un límit temporal. Dijous vinent el president del COE, Alejandro Blanco, rebrà Thomas Bach, el seu homòleg del COI. No és imprescindible haver refet l'acord en sis dies, però el temps tampoc sobra: la designació es preveu per a la primavera del 2023.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 28-05-2022, Pàgina 6

-El Punt Avui. Nacional 28-05-2022, Pàgina 6

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/2146100-la-pressio-del-cotxe-escombra.html>